

Dosis Ulykke helbreder hende; hun vender tilbage til sin Mand, og alt ender, som det bør ende: Manden bliver rask, og hun bliver en lykkelig „anden Hustru“.

Betty Marie Ahlberg: En Forlovelse. (Forts. af „En moderne Pige“.) Hagerup. 1905.

Der er det i denne Bog, som kunde tyde paa, at Forf. mener at have givet en Skildring af „det tyvende Aarhundredes moderne unge Kvinde, som hun fostres under Nordeuropas køligere Himmelstrøg“. Denne Opgave har Forf. langtfra løst, og det maa da ogsaa siges at være en umulig Opgave; thi hvor kan det skildres, som endnu ikke er til. Men naar det tyvende Aarhundredes Kvinde — eller vel rettere Kvinder — en Gang skal skildres, saa vil der dertil fordres en dybere Evne til at ransage Hjærter og Nyre end den, Forf. til „En Forlovelse“ raader over.

Denne Fortælling giver intet nyt, men livligt og fornøjeligt, om end i en noget forceret Stil, fortælles den gamle, evigt sig gentagende Historie om to unge, stærke Hjærter, der imod alle Fornuftens Teorier og ud over al Videnskabs Forklaringer af „hvorfor“ og „hvorledes“ løber hinanden i Møde og vinder nyt Liv og hittil uanet Salighed i Kærlighedens mystiske Verden.

Zakarias Nielsen. Minder. G. B. N. F. 1905.

Alle Mennesker burde skrive deres „Erindringer“. Det jævnest Menneskeliv fortalt saaledes, at man øjner noget af det, der ligger bagved det ydre Livs Handlinger og Begivenheder, er mere interessant og fængslende end den fantasifuldeste Digtning eller den mest spændende Roman.

Zakarias Nielsens „Minder“ ejer netop den Tiltrækningskraft, som alene det, at Livet og Virkeligheden staar umiddelbart bagved Ordene, kan give en Bog.

Der gaar en egen stilfærdig og bramfri Tone igennem denne Levnedsskildring; man lærer i den at kende et Menneske, der mindre har grebet om Livet med fast og stærk Haand end stille og trofast taget hver Dags Arbejde og Kamp op, og som for Hverdagslivets Møje dog ikke glemte Søndagens Hvile og Fest.

Bogen er, som Forf. selv erkender i sit Forord, noget brudstykkeagtig; man savner den Sammenhæng og Helhed, det giver, naar al Livets Mangfoldighed, alle dets spredte Traade samles i den maalbevidste Viljes faste Haand.

Sophie Breum: Julegæster og andre stilfærdige Historier. G. B. N. F. 1905.

Disse Historier er ikke betydelige, men de gør heller ikke Fordring derpaa. Jævnt fortæller Forf.

om jævne Menneskers store Sorger og Glæder og smaa Sorger og Glæder — mest det sidste. „Tøt op“ rager et godt Stykke op over de fem andre Historier; den giver et lille Glimt af to gamle Mennesker, Stine Hvedebrøds-kone og Lars Vejmand, som paa et morsomt fynsk sidder og underholder hinanden — saa godt, at de finder, at det „smend er lisse godt som a' komme paa Komediehuset“.

Cornelia Levetzow: Livsførelser (Skitser). G. B. N. F. 1905.

C. L. har sit eget lille, fine Instrument at spille paa, maaske noget spædt i Tonen, men med en ren, ægte og personlig Klang. Det vil glæde de mange Venner, hun har vundet, siden hendes første Bog „En ung Piges Historie“ udkom for mange Aar siden, at modtage den Bog „Livsførelser“, fire smaa Skitser, som hun i dette Efteraar har sendt ud.

Henrik Ibsen: Terje Vigen med Tegninger af Christian Krogh.

Gyldendalske Boghandel, Nordisk Forlag har udsendt en Festgavebog for Abonnenterne paa „Frem“ og „Gyldendals Bibliotek“. Det er Henrik Ibsens vidunderlige Digt „Terje Vigen“, trykt paa tykt, festligt Papir med Omslagstegning og Vignettegninger af Thorolf Holmboe og Illustrationer af Christian Krogh.

Illustrationerne er ikke helt paa Højde med Digtet i Kraft og Liv, men gennemgaaende er de aldeles nydelige og alt i alt er denne Festgavebog vel værd at eje. Abonnenterne paa „Frem“ og „Gyldendals Bibliotek“ faar den for 1 Kr.; i Boghandelen vil den koste betydelig mere.

Anna Grane: Backfische og Voksne Folk. G. B. N. F. 1905.

Denne Bog tænkes skrevet af den 16-aarige Aslaug Aas, der er „lige glad med Klæder“ og ikke bryder sig „saa farlig om Fornøjelser heller“, men som har „saa'n stor Lyst til at blive Doktor“. Hun er imidlertid selv 10'ende Barn, og da hun en Dag spørger sin Far, om hun ikke maa studere, svarer han: „... naar en har 6 Gutter at koste frem, har en vist mere end nok, om en ikke skal koste paa Døtrene ogsaa ...“ Saa giver den uforknytte Aslaug sig til at skrive en Bog, og naar den er færdig, vil hun skrive en til for at tjene Penge til at studere for.

Denne Aslaug er en fortryllende frisk og fornøjelig lille Backfisch, og hvad hun fortæller, vil mere baade Backfische og voksne Folk.

Gudrun Dal.